

Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Deyimlerin Hikâyeleri ile Öğretimi

Teaching Idioms With Stories In Teaching Turkish As A Foreign Language

Betül KÖSE

Artvin Ardanuç Anadolu Lisesi

betuldavranmak@hotmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-4328-8792>

Özet

Bu araştırma, Yabancı Dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin öğrenilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Deyimlerin hikâyeleri ile öğretimi üzerine yapılan bu araştırma, mevcut durumu yansıtmak ve öğretmenlerin görüşlerini anlamak amacıyla tarama türünde bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, Artvin ili Hopa ilçesinde görev yapan 12 öğretmenden oluşmaktadır. Bu öğretmenlere, 2024-2025 eğitim öğretim yılında yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin hikâyeleri ile öğretimi üzerine görüşlerini belirtmeleri için görüşme yöntemiyle ulaşılmıştır. Verilerin analizinde nitel araştırma tekniği olan "içerik analizi" kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, deyimleri hikâyelerle öğretmenin öğrencilerin dil becerilerini geliştirmede etkili bir yöntem olduğu belirlenmiştir. Katılımcılar, bu yöntemin öğrencilerin kelime hazinesini artırdığını, etkileşimi teşvik etmek için drama ve görsel materyallerin kullanıldığını vurgulamışlardır. Araştırma sonuçları, deyimlerin hikâyeleri ile öğretimin dil öğrenme sürecine olumlu katkılar sağlayabileceğini göstermektedir. Bu bulgular, Türkçe öğretiminde deyimlerin öğretimine yeni bir bakış açısı sunarak dil eğitim pratiğini zenginleştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Dil Olarak Türkçe, Deyim, Hikâye.

Abstract

This research aims to contribute to the learning of idioms in Turkish language instruction as a foreign language. Designed as an exploratory study to reflect the current situation and understand the views of teachers, the research involved a sample group of 12 teachers from Hopa district in Artvin province. These teachers were reached through the interview method to express their opinions on the instruction of idioms with stories in Turkish language teaching for the academic year 2024-2025. The data were analyzed using the qualitative research technique of "content

analysis." According to the findings, teaching idioms with stories is identified as an effective method in enhancing students' language skills. Participants emphasized that this method increased students' vocabulary and highlighted the use of drama and visual materials to encourage interaction. The research results demonstrate that teaching idioms with stories can positively contribute to the language learning process. These findings provide a new perspective on idiom instruction in Turkish language teaching, enriching language education practices.

Keywords: Turkish as a Foreign Language, İdiom, Story.

GİRİŞ

Günümüzde teknolojik ilerlemelerin hızla artması, ülkeler arasındaki etkileşimleri önemli ölçüde artırmış, ilişkiler daha hızlı ve etkili bir şekilde gelişirken, mesafeler giderek anlamını yitirmiştir. Bu durum, ülkelerin siyasi, ekonomik, sosyo-kültürel ve turizm gibi çeşitli alanlardaki ihtiyaçları doğrultusunda daha yoğun bir etkileşim içinde olmalarına neden olmaktadır. Küreselleşme, ülkeler arasında bir köprü görevi görerek çok kültürlülüğü desteklemekte, çok kültürlülük ise beraberinde çok dilliliği teşvik etmektedir. Bu bağlamda, dil öğrenimi ve öğretimi, bireylerin ve toplumların dünya ile entegre olabilmesi açısından giderek daha fazla önem kazanmış, özellikle yabancı dil öğretimi (YTÖ) ülkelerin eğitim politikalarının öncelikli konularından biri haline gelmiştir.

Rekabet avantajı elde etmek ve kendi kültürlerini tanıtmak isteyen ülkeler, dillerini daha geniş kitlelere öğretme konusunda stratejiler geliştirmekte ve bu doğrultuda kapsamlı projeler yürütmektedir. Türkiye de bu küresel eğilimle uyumlu bir şekilde Türkçenin dünya genelinde öğretilmesine büyük önem vermektedir. Türkçe öğretimi, TÖMER, DİLMER, TİKA ve Yunus Emre Enstitüsü gibi öncü kurumlar aracılığıyla hem Türkiye'de hem de yurtdışında etkin bir şekilde sürdürülmektedir. Bu kurumlar, Türkçenin daha geniş bir coğrafyada öğrenilmesine ve dilin uluslararası arenada tanınmasına önemli katkılarda bulunmaktadır. Özellikle Yunus Emre Enstitüsü, Türkiye'nin kültürel diplomasisini güçlendirmek adına Türkçe öğretimini stratejik bir araç olarak kullanmaktadır. Ancak, bu artan ilgi ve talep, beraberinde bazı zorlukları da getirmiştir.

Türkçe öğrenen öğrencilerin farklı aile yapılarından gelmesi, dil öğrenme motivasyonlarının ve yaş gruplarının değişkenlik göstermesi gibi faktörler, Türkçe öğretim süreçlerini çeşitli açılardan etkilemektedir. Bu bağlamda, etkili bir Türkçe öğretimi için öğrencilerin bireysel özellikleri, öğrenme amaçları ve kültürel geçmişleri dikkate alınarak uyarlanmış bir eğitim planının geliştirilmesi gerektiği ifade edilmektedir (Akpınar, 2010). Dil öğretiminde başarıya ulaşabilmek için uygun yöntemlerin, etkili tekniklerin ve yenilikçi araç-gereçlerin seçimi büyük önem taşımaktadır.

Dil öğretiminde yalnızca gramer ve kelime bilgisine odaklanmak, öğrencilerin dili kullanma becerilerini geliştirme açısından yetersiz kalabilir. Türkçenin kültürel boyutunun, metinler, hikâyeler ve görsel materyaller aracılığıyla doğru bir şekilde aktarılması, dil öğretiminde önemli bir yere sahiptir (Akyol, 2006). Türkçe öğretimi, öğrencilerin dilsel becerilerinin yanı sıra kültürel farkındalıklarını artırmayı da hedeflemelidir. Bu noktada, atasözleri ve deyimler gibi kalıplaşmış ifadelerin öğretimi, Türkçenin kültürel zenginliğini ve dilsel estetiğini öğrencilere aktarmak için eşsiz bir araç olarak değerlendirilmektedir.

Atasözleri ve deyimler, bir dilin kültürel dokusunu yansıtan güçlü iletişim araçlarıdır. Bu tür kalıp ifadeler, dil öğretiminde öğrencilerin hem hedef dilin ruhunu anlamalarına hem de daha etkili bir şekilde iletişim kurmalarına yardımcı olmaktadır. Akkök (2009), deyimlerin öğretiminin, öğrencilerin dil becerilerini geliştirmekle kalmayıp aynı zamanda kültürel unsurları anlamalarına da katkı sağladığını belirtmektedir. Akpınar (2010) ise deyim ve atasözlerinin öğretiminin, öğrencilerin Türkçeyi daha akıcı ve etkili bir şekilde kullanmalarına olanak tanıdığını vurgulamaktadır. Bununla birlikte, deyimlerin bağlam içinde öğretilmesi, dilsel kalıcılık ve anlaşılabilirlik açısından büyük bir öneme sahiptir.

Amanova (2014), Türkiye Türkçesindeki deyim ve atasözlerinin farklı lehçelere aktarımında yaşanan zorlukları ele aldığı çalışmasında, kültürel farklılıkların ve dil ailesi özelliklerinin, deyim öğretiminde dikkate alınması gereken önemli unsurlar olduğunu ifade etmektedir. Türkçe öğretimi sırasında bu tür faktörlerin göz önünde bulundurulması, öğretim sürecinin etkinliğini artıracaktır. Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi sürecinde kullanılan yöntem ve materyallerin, dilin hem dil bilgisel hem de kültürel özelliklerini kapsayacak şekilde tasarlanması gerekmektedir. Bu bağlamda, öğrencilerin yaş grupları, dil aileleri ve öğrenme amaçlarına uygun bir eğitim planlaması yapılmasının yanı sıra atasözleri ve deyimlerin bağlamsal bir yaklaşımla öğretilmesi, Türkçenin daha etkili bir şekilde öğrenilmesine katkıda bulunacaktır. Türkçe öğretiminde kullanılan yenilikçi yöntemler ve kültürel içeriklerin entegrasyonu, öğrencilerin hem dil becerilerini hem de kültürel farkındalıklarını geliştirmek için kritik bir öneme sahiptir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde, deyimlerin öğretimi üzerine yapılan bu araştırma, mevcut durumu objektif bir şekilde yansıtmayı amaçlayan bir tarama türünde nitel bir araştırmadır. Nitel araştırmalar, genellikle gözlem, görüşme veya doküman analizi gibi nitel veri toplama teknikleri kullanılarak gerçek ortamdaki algıları ve olayları bütüncül bir perspektifle ele alan araştırmalardır.

Araştırmanın temel odak noktası, deyimlerin hikâyeleri üzerinden Türkçe öğretiminin etkili bir şekilde nasıl gerçekleştirilebileceğini anlamaktır. Bu bağlamda, öğrencilerin deyimleri daha iyi

anlamalarını ve kullanmalarını sağlamak amacıyla hikâyelerin nasıl kullanılabilceği araştırılmaktadır.

Araştırma sürecinde, katılımcı gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemleri kullanılarak, öğrencilerin deyimlere karşı algıları, öğrenme süreçleri ve hikâyelerin öğrenmeye olan etkileri derinlemesine incelenmektedir. Elde edilen veriler tümevarım yaklaşımıyla analiz edilerek, deyimlerin hikâyelerle öğretiminin dil öğretimine katkı sağlayıp sağlamadığı değerlendirilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 41).

Bu nitel araştırma, yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin hikâyelerle öğretimi konusunda daha derinlemesine bir anlayış geliştirmeyi hedeflemektedir. Araştırma sonuçları, dil öğretim pratiğine yeni yaklaşımlar sunarak öğretmenlere, araştırmacılara ve dil öğrenenlere rehberlik edebilir.

Evren ve Örneklem

Artvin ili Hopa İlçesi'nde gerçekleştirilecek olan bu araştırma, çalışma grubunu Hopa İlçesi'nde görev yapan öğretmenler oluşturmaktadır. Bu kapsamda, 2024-2025 eğitim öğretim yılı için belirlenen hedef, Hopa İlçesi'nde görev yapan toplam 12 öğretmenle ulaşmaktır.

Araştırmanın çalışma grubunu belirleme sürecinde, amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Bu örnekleme yöntemi, küçük bir örneklem oluşturarak heterojen bir grup elde etmeyi amaçlar. Bu sayede, araştırmanın odaklandığı konuda farklı görüşlere ve deneyimlere sahip katılımcıları içeren bir örneklem elde etmek hedeflenmiştir (Yıldırım ve Şimşek, 2011: 108).

Bu örnekleme yöntemiyle sınıf öğretmenleri de çalışma grubuna dâhil edilmiştir. Sınıf öğretmenleri, eğitim sürecinde dil öğretimi konusundaki deneyimleri ve bakış açılarıyla çeşitlilik sağlayacaklarından, araştırmanın amacına uygun bir çalışma grubu oluşturulmuştur.

Araştırmanın bu özel çalışma grubu, Artvin ili Hopa İlçesi'nde görev yapan öğretmenlerin katılımıyla gerçekleştirilecek. Elde edilecek veriler, dil öğretimi alanındaki pratiklere ve öğrenci başarılarına dair değerli iç görüler sunabilir, bu da dil öğretimindeki etkinlik ve verimliliği artırma konusunda öğretmenlere yönlendirici olabilir.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada, yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin hikâyeleri ile öğretimi üzerine öğretmenlerin görüşlerini anlamak amacıyla görüşme yöntemi kullanılmıştır. Stewart ve Cash (1985), görüşmeyi "önceden belirlenmiş ve ciddi bir amaç için yapılan, soru sorma ve yanıtlama tarzına dayalı karşılıklı ve etkileşimli bir iletişim süreci" olarak tanımlamaktadırlar. Bu yöntem, bireylerin deneyimlerine, tutumlarına, duygularına, şikâyetlerine ve inançlarına ilişkin bilgi

toplamada oldukça etkili bir araştırma yöntemidir ve sosyal bilimler alanında yaygın olarak tercih edilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 129).

Araştırmanın verileri, yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Görüşme soruları, literatür taraması sonucunda okul yönetimindeki işlevleri inceleyen çalışmalar (Şişman, 2015 ve Taymaz, 2019) dikkate alınarak oluşturulmuştur. Bu sorular, öğretmenlerin deyimlerin hikâyeleri ile öğretimi hakkındaki düşüncelerini, deneyimlerini ve önerilerini daha derinlemesine anlamak amacıyla tasarlanmıştır.

Görüşme yöntemi, öğretmenlerin kendi dil öğretim pratiğini, öğrenci tepkilerini ve deyimlerin hikâyeleri ile öğretim süreçlerine dair değerli iç görüşler sunmasına imkân tanıyacaktır. Bu araştırma sonuçları, yabancı dil öğretiminde deyimlerin hikâyeleri ile öğretimin etkinliği ve uygulanabilirliği konusunda öğretmenlere yönlendirici olabilir.

Verilerin Toplanması

Bu çalışmada, verilerin analizinde nitel araştırma tekniği olarak "içerik analizi" kullanılmıştır. İçerik analizi, toplanan verileri açıklayabilecek kavramları ve ilişkileri bulmayı amaçlayan bir yöntemdir. Temel amacı, verilerin kavramlar ve temalar açısından derinlemesine incelenmesidir (Yıldırım ve Şimşek, 2011, 227).

Araştırmanın verileri, Ankara ilinde 2024-2025 Eğitim ve Öğretim yılında görev yapan 12 öğretmenle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler neticesinde elde edilmiştir. Bu öğretmenler, farklı okul kademelerini yansıtacak şekilde seçilmiş ve çalışma konusu hakkında çeşitli açılardan değişkenlik oluşturabilecek özelliklere sahip olmalarına özen gösterilmiştir.

İlk aşamada, araştırmaya katılan 12 öğretmenle yapılan görüşmeler aracılığıyla, çalışma hakkında genel bir bilgi alınmıştır. Bu görüşmelerde, öğretmenlerin deneyimleri, görüşleri ve önerileri derinlemesine incelenerek içerik analizi için temel veri seti oluşturulmuştur.

İçerik analizi, bu veri setini kullanarak toplanan verileri sistematik bir şekilde değerlendirme sürecini ifade eder. Verilerin kavramlar ve temalar açısından analizi, araştırmanın temel hedeflerine ulaşmak ve öğretmenlerin deyimlerin hikâyeleri ile öğretimi konusundaki görüşlerini daha iyi anlamak amacıyla gerçekleştirilecektir. Bu analiz, nitel araştırmaların genellikle derinlemesine ve kapsamlı bir şekilde yapılan iç görüşleri ortaya çıkarma potansiyelini yansıtmaktadır.

Verilerin Analizi

Bu çalışmada, nitel analiz yöntemlerinden biri olan içerik analizi, toplanan verilerin anlamlandırılması ve belirli kavramlar ve temalar etrafında düzenlenerek okuyucunun anlayabileceği bir formata getirilmesi amacıyla kullanılmıştır. İçerik analizi, araştırmanın temel

amacına ulaşmak için toplanan verilerin açıklayıcı kavramlara ve ilişkilere dönüştürülmesini hedefler (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 242).

Araştırmanın verileri, öğretmenlerle yapılan görüşmeler neticesinde elde edilen yazılı metinlerden oluşmaktadır. Bu metinler, yönetim işlevleri başlıkları altında belirli sorunlara odaklanan kodlarla ayrı ayrı gruplandırılmıştır. Oluşturulan kodlar, daha sonra tekrar gözden geçirilerek doğruluğu ve tutarlılığı teyit edilmiştir.

Görüşme yapılan öğretmenlerin yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin hikâyeleri ile öğretim sürecine ilişkin görüşleri, bu aşamada betimsel analizle detaylı bir şekilde incelenmiştir. Betimsel analiz, öğretmenlerin ifadelerini anlama ve ortaya çıkan temaları tanımlama sürecini içerir.

Elde edilen bulgular, içerik analizi ile sistematik bir şekilde değerlendirilerek araştırmanın ana hedefleri doğrultusunda yorumlanmıştır. Bu analiz, öğretmenlerin deyimlerin hikâyeleri ile öğretimine dair görüşlerini anlamak ve bu alandaki potansiyel sorunları belirlemek için önemli iç görüler sunmaktadır.

BULGULAR

Araştırmanın Birinci Alt Problemine Dair Bulgular

Araştırmanın birinci sorusunda ''*Deyimleri hikâyelerle öğretmenin, öğrencilerin dil öğrenme sürecindeki rolü nedir?*'' sorusu sorulmuştur. Buna ilişkin öğretmenlerin cevapları aşağıdaki tabloda tema ve kodlara ayrılarak verilmiştir.

Tablo 1. Deyimleri Hikâyelerle Öğretmenin, Öğrencilerin Dil Öğrenme Sürecindeki Rolü

TEMA	KODLAR	KATILIMCILAR	FREKANS
Dil Öğrenme Süreci	Eğlence	K1, K2, K12	3
	Mecaz	K5	1
	Kalıcılık	K3, K4, K10, K11	4
	Zenginleştirme	K6, K7, K8,	3
	Kolaylık	K9	1

Tablo 3'te deyimleri hikâyelerle öğretmenin, öğrencilerin dil öğrenme sürecindeki rolüne yönelik "dil öğrenme süreci" teması adı altında, eğlence, mecaz, kalıcılık, zenginleştirme ve kolaylık

kodları oluşturulmuştur. Dil öğrenme süreci konusunda eğlence kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 3, mecaz kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1, kalıcılık kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 4, zenginleştirme kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 3 ve kolaylık kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1 olarak gözlemlenmiştir. Kalıcılık konusunda en fazla tekrar eden kod 4 kişi sayısı ile kalıcılık kodu olduğu görülmektedir.

Katılımcı Cevapları:

K5: Öğretim sürecini zenginleştirir, öğrencilerin anlatılan olay ya da durumları daha kolay anlamasını sağlar.

K7: Deyimler kültürümüzün bir parçası olduğu için dil öğrenme sürecini de etkiler

K12: Eğlenceli ve aktif katılım sağlar.

Araştırmanın İkinci Alt Problemine Dair Bulgular

Araştırmanın ikinci sorusunda ''Deyimleri hikâyelerle öğretmenin, öğrencilerin kelime dağarcığını genişletme ve ifade yeteneklerini geliştirmeye nasıl katkı sağladığını düşünüyorsunuz?''

Sorusu sorulmuştur. Buna ilişkin öğretmenlerin cevapları aşağıdaki tabloda tema ve kodlara ayrılarak verilmiştir.

Tablo 2. Deyimleri Hikâyelerle Öğretmenin, Öğrencilerin Kelime Dağarcığını Genişletme Ve İfade Yeteneklerini Geliştirmeye Sağladığı Katkılar

TEMA	KODLAR	KATILIMCILAR	FREKANS
Kelime Dağarcığı	İfade	K1, K6	2
	Dağarcık	K2, K3, K5, K10	4
	Kelime Kullanımı	K4	1
	Kalıcılık	K8, K9,	2
	Deyim Kullanımı	K7, K11	2

Tablo 4'te deyimleri hikâyelerle öğretmenin, öğrencilerin kelime dağarcığını genişletme ve ifade yeteneklerini geliştirmeye sağladığı katkılar ''Kelime Dağarcığı'' teması adı altında, ifade, dağarcık, kelime kullanımı, kalıcılık ve deyim kullanımı kodları oluşturulmuştur. Kelime Dağarcığı konusunda ifade kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2, dağarcık kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 4, kelime kullanımı kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1 kalıcılık kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2 ve deyim kullanımı kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2

olarak gözlemlenmiştir. Kelime Dağarcığı konusunda en fazla tekrar eden kod 4 kişi sayısı ile dağarcık kodu olduğu görülmektedir.

Katılımcı Cevapları:

K6: Kendilerini daha iyi ifade etmede olumlu katkılar sağladığını düşünüyorum.

K3: Deyimi, kendi hikâyesi içerisindeki anlamsal bağlamda öğrenen öğrencilerin hem kelime havuzu zenginleşecek hem de sözlü ve yazılı ifade yetenekleri desteklenmiş olacaktır. Yeni kavramların açıklanması ihtiyacı geliştiğinde öğrenci bunu rahatlıkla yapabilecektir.

K10: Deyimleri hikâyelerle öğretmede, kelime dağarcığının kişinin düşünme kapasitesini beliler. Kelimeler ile düşüncelerini ve hislerini ifade eder

Araştırmanın Üçüncü Alt Problemine Dair Bulgular

Araştırmanın üçüncü sorusunda ”Deyimleri hikâyelerle öğretirken öğrencilerin katılımını artırmak ve ilgilerini çekmek için hangi stratejileri kullanıyorsunuz?”

Sorusu sorulmuştur. Buna ilişkin öğretmenlerin cevapları aşağıdaki tabloda tema ve kodlara ayrılarak verilmiştir.

Tablo 3. Deyimleri Hikâyelerle Öğretirken Öğrencilerinin Katılımını Artırmak İçin Kullanılan Stratejiler

TEMA	KODLAR	KATILIMCILAR	FREKANS
Öğrenci Katılımı	Sunuş	K1, K7	2
	Görsel	K2, K5, K9, K11	4
	Etkinlik	K3	1
	Karikatür	K4, K10	2
	Örnek	K6	1
	Canlandırma	K8	1

Tablo 5’te Deyimleri Hikâyelerle Öğretirken Öğrencilerinin Katılımını Artırmak İçin Kullanılan Stratejilere yönelik “Öğrenci Katılımı” teması adı altında, sunuş, görsel, etkinlik, karikatür ve örnek kodları oluşturulmuştur. Öğrenci katılımı konusunda sunuş kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2, görsel kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 4, etkinlik etme kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1, karikatür kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2, örnek kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1 ve canlandırma kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1 olarak

gözlemlenmiştir. Öğrenci katılımı konusunda en fazla tekrar eden kod 4 kişi sayısı ile görsel kodu olduğu görülmektedir.

Katılımcı Cevapları:

K3: Öğrenciyi ders içinde aktif bir katılımcı olarak söz alabileceği etkinliklere dahil etmek ve deyimlerin hikâyelerinde kendi yaşantılarına ait öğeleri buldurmaya yönelik adımlar izlemek kullanılabilir stratejiler arasındadır.

K5: Hikâyenin belli bölümlerinde durdurup sorular soruyorum. Hikâyeye başlamadan önce resimler aracılığıyla dikkati hikâye üzerine çekiyorum vs.

K7: Buluş yoluyla öğrenme stratejisi ve araştırma yöntemiyle öğrenme stratejilerini kullanırım. Kendilerinden hikâye üretmelerini isteyebilirim. Ve deyimleri akla ilk gelen anlamıyla mizahi bir şekilde öğrenmeleri için örnek çalışma gösteririm ve kendilerinden de isterim.

Araştırmanın Dördüncü Alt Problemine Dair Bulgular

Araştırmanın dördüncü sorusunda ”Deyimleri hikâyelerle öğretirken öğrenciler arasında etkileşimi nasıl teşvik ediyorsunuz?” Öğrenciler arası dil değişimini nasıl destekliyorsunuz? Sorusu sorulmuştur.

Buna ilişkin öğretmenlerin cevapları aşağıdaki tabloda tema ve kodlara ayrılarak verilmiştir.

Tablo 4. Deyimleri Hikâyelerle Öğretirken Öğrenciler Arasında Etkileşimi Teşvik Etme Yöntemleri

TEMA	KODLAR	KATILIMCILAR	FREKANS
Etkileşimi Teşvik	Drama	K1, K8, K10, K11, K12	5
	Tekrar	K2, K4, K5	3
	Karşılaştırma	K6	1
	Ödev	K7, K9	2

Tablo 6’da Öğrenciler arasında etkileşimi teşvik etme yöntemlerine yönelik “etkileşimli teşvik” teması adı altında, drama, tekrar, karşılaştırma ve ödev kodları oluşturulmuştur. Etkileşimli teşvik konusunda drama kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 5, tekrar kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 3, karşılaştırma kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1 ve ödev kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2 olarak gözlemlenmiştir. Etkileşimli teşvik konusunda en fazla tekrar eden kod 5 kişi sayısı ile drama kodu olduğu görülmektedir.

Katılımcı Cevapları:

K11: Hikâyenin sonucunu öğrencimin tamamlamasını istiyorum daha sonra her öğrencimin arkadaşının söylediği sonucu değerlendirmesini istiyorum

K6: Örneklerle karşılaştırmalar yaparak anlamın güçlendirilmesini somut örnekler üzerinde gösteririm.

K1: Drama üzerinden etkileşim kuruyorum daha çok. Böylece öğrenciler arası iletişim daha yoğun oluyor

Araştırmanın Beşinci Alt Problemine Dair Bulgular

Araştırmanın beşinci sorusunda ”Hangi kriterlere göre deyim seçimi yapıyorsunuz ve bu deyimleri içeren hikâyeleri nasıl oluşturuyorsunuz?”

Sorusuna verilen katılımcı cevapları doğrudan alıntı olarak aşağıda verilmiştir:

Tablo 5. Deyim Seçme Kriterleri

TEMA	KODLAR	KATILIMCILAR	FREKANS
Deyim Seçimi	Seviye	K1, K2, K4, K5, K7, K9, K11	7
	Karşılaşma	K3	1
	Tema	K6, K8	2
	Drama	K10	1

Tablo 7’de Deyim seçme kriterlerine yönelik “deyim seçimi” teması adı altında, seviye, karşılaşma, tema ve drama kodları oluşturulmuştur. Deyim seçimi konusunda seviye kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 7, karşılaşma kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1, tema kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 2 ve drama kodu düşüncesinde olan katılımcı sayısı 1 olarak gözlemlenmiştir. Deyim seçimi konusunda en fazla tekrar eden kod 7 kişi sayısı ile seviye kodu olduğu görülmektedir.

SONUÇ

Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin hikâyeleri ile öğretimi konusundaki bu araştırmanın sonuçları, öğretim sürecini zenginleştiren ve öğrencilerin dil becerilerini geliştirmeye

katkı sağlayan bir yöntem olarak deyim hikâyelerinin önemini vurgulamaktadır. Araştırma, öğrencilerin dil bilgisi kurallarını anlama, kelime dağarcıklarını artırma ve ifadeleri daha etkili bir şekilde kullanabilme yeteneklerini geliştirmede deyim hikâyelerinin etkili bir araç olduğunu göstermiştir.

Deyimlerin hikâyelerle öğretilmesinin, dil öğrenenlerin kültürel bağlamı daha iyi anlamalarına ve dilin içindeki anlam derinliklerini keşfetmelerine yardımcı olduğu görülmüştür. Öğrenciler, deyimleri gerçek hayat hikâyeleri ve olaylarla ilişkilendirerek öğrendiklerinde, bu ifadelerin kullanımını daha organik bir şekilde benimsemekte ve iletişim becerilerini geliştirmede daha başarılı olmaktadır.

Sonuçlar, dil öğretim materyallerinde deyimlerin hikâyelerle entegre edilmesinin ve öğrencilere dil bilgisi kuralları ve kelime dağarcığı öğretiminin ötesinde kültürel bağlamı kavrama fırsatı tanımının faydalı olabileceğini göstermektedir. Bu yöntemin dil öğrencilerinin motivasyonunu artırarak öğrenme sürecini daha keyifli hale getirebileceği ve dil becerilerinin sürdürülebilir bir şekilde gelişmesine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Bu bulgular, dil eğitimcilerine ve materyal geliştiricilere, deyim hikâyelerini dil öğretimine entegre etmeleri için ilham verici bir perspektif sunmaktadır.

KAYNAKÇA

- Akalın, Ş. H. (2009). Türk dili: Dünya dili. *Türk Dili- Dil ve Edebiyat Dergisi*, 687, 195-204.
- Akkaş Baysal, E. (2019). How to teach language learning strategies? *Uluslararası Bilim ve Eğitim Dergisi*, 2(2), 72-98.
- Akkök, E. A. (2007). Deyimlerin anlambilimsel ve bilişsel özelliklerine göre tahmin edilebilirliği: Yabancı dilde bir uygulama. *Dil Dergisi*, (138), 18-33.
- Akkök, E. A. (2009). Yabancı dilde deyimlerin öğretimi. *Dil Dergisi*, (143), 59-77.
- Akpınar Dellal, N. (2011). *Çocuklara yabancı dil eğitimi ve dil edinimi nedir? Niçin? Nasıl?* Çanakkale: Akademi Yayınları.
- Akpınar, M. (2010). Deyim ve atasözlerinin yabancılara Türkçe öğretiminde kullanımını üzerine bir araştırma (Yüksek lisans tezi, Erciyes Üniversitesi, Kayseri, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>
- Aksan, D. (2004). *Türkçenin sözcük varlığı*. Ankara: Engin Yayınevi.

Aksan, D. (2007). *Her yönüyle dil: Ana çizgileriyle dilbilim*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Aksoy, Ö. A. (1984). Tek sözcüklü deyim var mı? *Çağdaş Eleştiri Dergisi*, 11, 4-6.

Aksoy, Ö. A. (1988). *Atasözleri ve deyimler sözlüğü I-II*. İstanbul: İnkılâp Yayınevi.

Aktaş, T. (2013). Tatar Türkçesindeki “baş” ve “baş”ta bulunan organ adları ile kurulmuş deyimler ve bu deyimlerin Türkiye Türkçesindeki şekilleriyle karşılaştırılması (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Aktay, S. (2020). Rus ve Türk kültüründe rakamlı deyimler üzerine kültür dilbilimsel bir inceleme. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 8(25), 232-246.

Akyalçın, N. (2012). *Türkçemizin anlamsal zenginlikleri: Deyimlerimiz*. Ankara: Eğiten Kitap.

Akyol, H. (2006). *Türkçe öğretim yöntemleri*. Ankara: Kök Yayıncılık.

Alan, Y. (1994). *Lisan ve insan*. İzmir: T.Ö.V. Yayınları.

Aliyeva Çınar, M. (2019). Ahıska Türk ağzında deyimler. R. Mürseloğlu (Ed.), *Sürgünün 75. Yılında Ahıskalı Türkler Uluslararası Sempozyum Bildirileri* (ss. 357-365). İstanbul: Efe Akademi.

Al-Khawalde, N., Jaradat, A., Al-Momani, H., & Bani-Khair, B. (2016). Figurative idiomatic language: Strategies and difficulties of understanding English idioms. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 5(6), 119-133.

Alyılmaz, S. (2018). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde hedef kitlenin/“öğrenen”in önemi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(4), 2452-2463.

Amanova, L. (2014). Türkiye Türkçesindeki deyim ve atasözlerin Özbek Türkçesine aktarma problemi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 183(183), 167-177.

Arslan, M. (2012). Tarihi süreçte Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi-öğrenimi çalışmaları. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(2), 167-188.

Atagül, Y. (2016). Yabancı dil olarak Türkçe atasözü ve deyim öğretiminde film ve hikâye tekniklerinin etkililik düzeyleri açısından karşılaştırılması (Doktora tezi, Gazi Üniversitesi,

Ankara, Türkiye). YÖK Ulusal Tez Merkezi.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Ateş, A. (2016). Yabancılara Türkçe öğretiminde Gass'ın ikinci dil edinimi modelinin söz varlığını geliştirmeye etkisi (Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Aydın, E. (2020). Tonyukuk yazıtının 13. satırındaki deyim üzerinde yeni bir okuma ve anlamlandırma önerisi. *Türkbilig*, (39), 71-79.

Aydoğan, İ., & Çilsal, Z. (2007). Yabancı dil öğretmenlerinin yetiştirilme süreci (Türkiye ve diğer ülkeler). *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 22(1), 179-197.

Aydoğan, R. (1999). *Açıklamalı örnekli deyimler sözlüğü*. Ankara: Evrensel İletişim Yayınları.

Aydoğan, Z. F. (2004). Örgüt kültürü ve iklimi. *Gazi Üniversitesi Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2, 203-215.

Ayhan, M., & Arslan, M. (2015). Edebî metin olarak masalların yabancılara Türkçe öğretiminde dilsel ve kişisel becerilerin gelişimine etkisi. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(2), 543-560.

Aytaç, G. (1995). *Edebiyat üzerine: Littera edebiyat yazıları*. Ankara: Ürün Yayınları.

Bahadınlı, Y. Z. (1971). *Türkçe deyimler sözlüğü*. İstanbul: Hür Yayınevi.

Bakır, S. (2014). Türkiye'deki yabancılara Türkçe öğretim merkezleri ve Atatürk Üniversitesi Dil Eğitimi Uygulama ve Araştırma Merkezi (DİLMER). *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, (51), 435-456.

Balı, A. Ş. (2001). *Çok kültürlülük ve sosyal adalet: "Öteki" ile barış içinde birlikte yaşamak*. Konya: Çizgi.

Barcın, S. (2019). Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Altın Köprü Türkçe öğretimi ders kitabında (B2 seviyesi) yer alan kültür öğeleri. *Uluslararası Sosyal Bilimler Akademik Araştırmalar Dergisi*, 3(2), 39-50.

Barın, E. (2004). Yabancılara Türkçe öğretiminde ilkeler. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi (HÜTAD)*, (1), 19-30.

Barutçu, T., & Açık, F. (2018). Çocuk edebiyatı ürünlerinde yer alan deyimlerin kültür aktarımındaki rolü ve Türkçe ders kitaplarındaki deyimlerle örtüşme düzeyi. *Bilig*, (86), 183-209.

Bayraktar, N. (2003). Yabancılara Türkçe öğretiminin tarihsel gelişimi. *Dil Dergisi*, (119), 58-71.

Bayraktar, S. (2015). Yeni Hitit 1 yabancılar için Türkçe ders kitabının kültür aktarımı açısından incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Yabancı Dil Olarak Türkçe Araştırmaları Dergisi*, (2), 7-23.

Bayraktar, S. (2019). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde bir kültür aktarım aracı olarak kalıp sözler (Doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Beck, S., & Weber, A. (2020). Context and literality in idiom processing: Evidence from self-paced reading. *Journal of Psycholinguistic Research*, 49(5), 837-863.

Bedirhan, Y. (2019). *İslam öncesi Türk tarihi ve kültürü*. Konya: Eğitim Yayınevi.

Bilgin, M. (2013). *Anlamdan anlatıma Türkçemiz* (3. Baskı). Ankara: Anı Yayınları.

Boran, G. (2003). Pragmatics in EFL teaching. *Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15, 139-154.

Boylu, E. (2014). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen temel seviyedeki İranlı öğrencilerin yazma problemleri. *Zeitschrift für die Welt der Türken (ZFWT)*, 6(2), 335-349.

Boylu, E., & Başar, U. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminin kültürel boyutu: Türkçe kalıp sözlerin Farslara öğretimi. *TÜBAR*, 43, 31-52.

Bölükbaş, F. (2015). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde okuma metinlerinin dil düzeylerine göre sadeleştirilmesi. *International Journal of Languages' Education and Teaching*, 924-935.

Bulut, M. (2013). Türkçe eğitimi ve öğretiminde dil ve kültür aktarımı aracı olarak atasözleri ve deyimlerin önemi. *Turkish Studies*, 8(13), 559-575.

Büyüköztürk, Ş. (2001). *Deneyisel desenler: Ön test-son test kontrol grubu desen ve veri analizi*. Ankara: Pegem Yayınları.

Büyüköztürk, Ş., Kılınç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2018). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.

Canlı, S. (2015). Türkçe ders kitaplarına seçilecek metinlerin belirlenmesinde çocuğa görelilik ilkesi. *Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi*, 1, 98-123.

Ciccarelli, A. (1996). Teaching culture through language: Suggestions for the Italian language class. *Italica*, 73(4), 563-576.

Creswell, J. W. (2021). *Karma yöntem araştırmalarına giriş* (Çev. M. Sözbilir). Ankara: Pegem Akademi.

Çakmak, C. (2014). Yabancılara Türkçe öğretiminin tarihçesine genel bir bakış denemesi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(2), 167-182.

Çalışkan, N. (2009). Kavramsal anahtar modeliyle iki dilli çocuklara metafor ve deyim öğretimi (Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Çelebi, M. D. (2006). Türkiye’de anadili eğitimi ve yabancı dil öğretimi. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(21), 285-307.

Çetintaş, B. G., & Yazıcı, Z. (2016). Erken çocukluk döneminde anaokulu ve anasınıflarında iki dilli eğitim uygulamaları ve deneyimleri üzerine öğretmen görüşleri. *Mediterranean Journal of Humanities*, 6(2), 173-187.

Çevik, M. (2006). Basın dilinde atasözleri ve deyimler (Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Çocuk, H. E. (2012). Öğretmen adaylarının deyimleri anlamsal açıdan tahmin edebilirlikleri: Mersin Üniversitesi örneği. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 46-55.

Çocuk, H. E., & Şahbaz, N. K. (2020). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde görev alan öğretmenlerin öğretim motivasyonlarının ve Türkçe öğretimi öz yeterlik algılarının incelenmesi. D. Demirbulak & M. Yiğit (Ed.), *Eğitim bilimlerinde akademik çalışmalar* içinde (ss. 193-212). Educational Sciences.

Çolak, K. (2020). İçinde el ve ayak organ isimleri geçen deyimlerde söz dizimi. *Korkut Ata Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, (3), 199-234.

Çotuksöken, Y. (1992). *Deyimlerimiz: Eğitim ve öğretimde kaynak kitaplar dizisi 2* (2. Baskı). İstanbul: Özgül Yayınları.

Demir, A., & Açık, F. (2011). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kültürlerarası yaklaşım ve seçilecek metinlerde bulunması gereken özellikler. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (30), 51-72.

Demir, S. (2015). Türkçenin deyim varlığı üzerine bir değerlendirme. *Kesit Akademi Dergisi*, (2), 142-145.

Demir, T. (2004). *Türkçe dilbilgisi*. Ankara: Kurmay Basın Yayım Dağıtım.

Demirel, İ. F. (2021). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde B1 seviyesinde uyarlanmış metinlerin okuduğunu anlama başarısına etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Yabancı Dil Olarak Türkçe Araştırmaları Dergisi*, (6), 7-32.

Demirel, M. V. (2013). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenenlere kelime öğretiminde farklı kelime gruplarının kullanımının etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(4), 286-299.

Demirel, Ö. (1978). Yabancı dil öğretimi ve tam öğrenme. *Eğitim ve Bilim*, 3(14), 46-50.

Demirel, Ö. (1989). Yabancı dil öğretmenlerinin yeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(5), 133-163.

Doğru, E. (2004). Modern Arapçadaki deyimlerin dilbilimsel açıdan incelenmesi ve yabancı dil öğretimindeki yeri (Doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Elçin, Ş. (1993). *Halk edebiyatına giriş*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Elkıran, Y. M., Yıldız, R., & Kana, F. (2019). The historic stages trial between the Republic of Turkey and Dîvânu Lugâti't-Türk for the Turkish education (Türkçe öğretiminin Dîvânu Lugâti't-Türk ile Türkiye Cumhuriyeti arasında tarihî evreleri denemesi). *International Journal of Language Academy*, 7(3), 149-156.

Ercilasun, A. B. (2013). Türkçenin dünya dilleri arasındaki yeri. *Dil Araştırmaları*, 12(12), 17-22.

Erdil, M. (2017). Türkçe okutmanlarının yabancı öğrencilerin Türkçe yazma becerisine karşı öznel algıları. *Turkish Studies*, 12(28), 281-306.

Ergin, M. (2007). *Üniversiteler için Türk dili*. İstanbul: Bayrak Basım Yayım Tanıtım.

Ergin, M. (2013). *Orhun Abideleri*. İstanbul: Boğaziçi Yayınları.

Erten Dalak, H. D. (2017). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde iletişimsel yaklaşımın deyim öğretimindeki başarıya etkisi (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Göçen, G. (2016). Yabancılar için hazırlanan Türkçe ders kitaplarındaki söz varlığı ile Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin yazılı anlatımlarındaki söz varlığı (Doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Göçen, G., & Okur, A. (2016). Yabancılar için Türkçe ders kitaplarındaki sözcüklerin kullanım sıklığı ve yaygınlığı. *Millî Eğitim Dergisi*, (210), 447-476.

Göçen, G., & Okur, A. (2018). Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi: Ne kadar öğreteceğiz? *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 7(3), 2180-2203.

Göçer, A. (2007). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kullanılan ders kitaplarının ölçme ve değerlendirme açısından incelenmesi. *Dil Dergisi*, (137), 30-48.

Göçer, A. (2015). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde konuşma becerisinin kazandırılması. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(2), 21-36.

Göçer, D., Tabak, A., & Coşkun, A. (2012). Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi kaynakçası. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (32), 73-126.

Gökalp, Z. (2015). *Türk medeniyeti tarihi*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.

Gökdayı, H. (2008). Türkçede kalıp sözler. *Bilig*, (44), 89-110.

Gökharman, D. (2019). Rusça ve Türkçede deyimler ve atasözlerinin anlambilim ve biçimbilim açısından denkliği (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Gökmen Şahin, T. (2018). Hikâyesi olan deyimlerin drama yöntemiyle öğretilmesi (Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Gölpınarlı, A. (1977). *Tasavvuf'tan dilimize geçen deyimler ve atasözleri*. İstanbul: İnkılâp ve Aka Kitabevleri.

Guo, Y. (2019). Teaching English idioms to Chinese EFL learners: A cognitive linguistic perspective. *English Language Teaching*, 12(5), 145-155.

Gölpınar, A. (2016). Türkçe atasözleri ve deyimlerin insan hakları bakımından değerlendirilmesi (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Gümüştam, G. (2012). Deyim bilim ışığında deyim kavramı. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 5(7), 357-364.

Günay, V. D. (2016). *Kültür bilime giriş: Dil, kültür ve ötesi...* İstanbul: Papatya Yayıncılık.

Gündoğdu, İ. (2019). Kültürler arası iletişim yaklaşımı açısından Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kullanılan ders kitaplarındaki deyimler (Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Güneş, F. (2013). Türkçe öğretiminde metin seçimi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 1(1), 1-12.

388

Güneş, S. (2008). Deyim öğretiminin İtalyanca çeviri dersinde metinleri anlamaya etkisi (Doktora tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Güneş, S. (2010). Yabancı dil öğretiminde deyim öğretimi: Yöntemler, teknikler ve uygulamalar. *Dilbilim*, (22), 1-15.

Gürdal, A., & Arslan, M. (2011). Oyun ve bulmaca etkinlikleriyle yabancılara Türkçe kelime öğretim yöntemi. Saraybosna, Bosna-Hersek: International Burch University.

Gürel, A. (2020). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde deyimlerin metinleştirilerek öğretimi: C1 seviyesi (Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Gürler, H. (2017). Yabancılara Türkçe öğretiminde Sait Faik Abasıyanık'ın hikâyelerinin A1 ve A2 seviyelerine uyarlanması (Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Güvenç, B. (2020). *İnsan ve kültür*. İstanbul: Boyut Yayın Grubu.

Hatiboğlu, V. (1972). *Türkçenin sözdizimi*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Haykır, T., & Uslu Üstten, A. (2019). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde metin seçimi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(3), 1633-1652.

Hengirmen, M. (2007). *Atasözleri ve deyimler sözlüğü 2*. Ankara: Engin Yayınları.

Işık, A. (2008). Yabancı dil eğitimimizdeki yanlışlar nereden kaynaklanıyor? *Journal of Language and Linguistic Studies*, 4(2), 15-26.

İşcan, A. (2017). *Filmlerle yabancılara Türkçe öğretimi*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

İşcan, A., & Yassıtaş, T. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ders kitaplarında kültür aktarımı: Yedi İklim Türkçe öğretim seti örneği (B1-B2 düzeyi). *Aydın TÖMER Dil Dergisi*, 3(1), 47-66.

Kalenderoğlu, İ. (2016). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kullanılan temel düzey (A1, A2) ders kitaplarında kültür aktarımı. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum Eğitim Bilimleri ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 4(12), 73-83.

Kara, M. (2010). Oyunlarla yabancılara Türkçe öğretimi. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (27), 407-421.

Kara, M., & Altunsoy, S. (2017). B1, B2 ve C1 düzeyindeki yabancı öğrencilere Türkçedeki kalıp ifadelerin öğretiminde televizyon reklamlarının kullanılması. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum Eğitim Bilimleri ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(18), 799-814.

Kara, Ş. (2004). Ana dil edinimi ve erken yaşta yabancı dil öğretimi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 17(2), 295-315.

Karaağaç, G. (2009). *Türkçenin söz dizimi*. İstanbul: Kesit Yayınları.

Karasar, N. (1999). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınları.

Karatay, H. (2010). Bağdaşıklık araçlarını kullanma düzeyi ile tutarlı metin yazma arasındaki ilişki. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(13), 373-385.

Kayatürk, N. (2018). Yabancılara Türkçe öğretimi kitaplarındaki metinlerin örtülü anlam unsurları açısından değerlendirilmesi (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Keçik, İ., & Uzun, L. (2003). *Türkçe yazılı ve sözlü anlatım*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Kılıç, S. (2014). Etki büyüklüğü. *Journal of Mood Disorders*, 4(1), 44-46.

Kıral, B. (2020). Nitel bir veri analizi yöntemi olarak doküman analizi. *Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15), 170-189.

Kirazlı, N., & Ateş, M. (2016). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde görsel ve işitsel materyal kullanımı. *I. International Academic Research Congress*, 3290-3299.

Koparıcı, I. F. (2019). Yabancı dil olarak Türkçe B1 seviyesinde deyim öğretimi/öğrenimi (Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Korkmaz, C. B. (2020). Yumuşak güç kaynağı bağlamında yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi. *Bayterek Uluslararası Akademik Araştırmalar Dergisi*, 3(2), 74-95.

Köksal, D., & Varışoğlu, B. (2014). Yabancı dil öğretiminde yaklaşım yöntem ve teknikler. A. Şahin (Ed.), *Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi* (ss. 81-110). Ankara: Pegem Yayınları.

Köse, D., & Özsoy, E. (2020). Türkiye’de yabancılara Türkçe öğretiminin otuz yılı: 1990-2020. *Turkophone*, 7(2), 27-54.

Kul, S. (2014). Uygun istatistiksel test seçim kılavuzu. *Plevra Bülteni*, 8(2), 26-29.

Kurt, M. (2017). Türk dili ve edebiyatı öğretiminde edebî metinlerin işlevi ve metin seçimiyle ilgili sorunlar. İ. Çetin & H. Çeltik (Ed.), *II. Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatları Öğretimi Sempozyumu Bildirileri: Prof. Dr. M. Fuad Köprülü Anısına* (ss. 437-441). Ankara: Gazi Üniversitesi Matbaası.

Kutlu, A. (2014). Yabancılara Türkçe öğretiminde kültürün araç olarak kullanımı: Gazi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti örneği (B1-B2 seviyesi). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(2), 697-710.

Liu, C., & Hwa, R. (2018). Heuristically informed unsupervised idiom usage recognition. *Proceedings of the 2018 Conference on Empirical Methods in Natural Language Processing*, 1723-1731.

Long, Y., & Yu, G. (2020). Intertextuality theory and translation. *Theory and Practice in Language Studies*, 10(9), 1106-1110.

Lüle Mert, E. (2011). 8. sınıf Türkçe ders kitaplarındaki metinlerin metinsellik ölçütlerine uygunlukları. *Dil Dergisi*, (153), 7-23.

Lüleci, M. (2010). Bilişsel dilbilim, şiirin bilişsel söylemi ve Sisler Bulvarı'nda bilişsel etkinleştirme. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 5(4), 479-501.

Maltepe, S. (1997). Deyimlerimizin yapısal özellikleri (Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

MEB Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı Çeviri Komisyonu. (2021). *Diller için Avrupa ortak başvuru metni öğrenme-öğretme-değerlendirme: Tamamlayıcı cilt*. Ankara: Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı Yayınları.

Melanlıoğlu, D. (2008). Kültür aktarımı açısından Türkçe öğretim programları. *Eğitim ve Bilim*, 33(150), 64-73.

Memiş, M. R., & Erdem, M. D. (2013). Yabancı dil öğretiminde kullanılan yöntemler, kullanım özellikleri ve eleştiriler. *Turkish Studies*, 8(9), 297-319.

Mertkan, Ş. (2015). *Karma araştırma tasarımı*. Ankara: Pegem Akademi.

Nasuh, Y. (2019). Yabancılarla Türkçe öğretimi kitaplarında dil düzeylerine göre deyim ve kalıp söz kullanımı (Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Okray, Z. (2015). Türk atasözleri ve deyimlerinde kadın imgesi. *LAÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 93-102.

Okur, A., & Keskin, F. (2013). Yabancılarla Türkçe öğretiminde kültürel öğelerin aktarımı: İstanbul Yabancılarla Türkçe Öğretim Seti örneği. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 6(2), 1619-1640.

Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston: Heinle and Heinle.

Ölker, G. (2011). Yazılı Türkçenin kelime sıklığı sözlüğü (1945-1950 arası) (Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Özbay, M. (2002). Kültür aktarımı açısından Türkçe öğretimi. *Türk Dili*, 602(2), 112-120.

Özdemir, E., Hümeysra, N., & Erdem, İ. (2016). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin “yabancılara Türkçe öğretimi” hakkındaki görüşleri. A. Okur, B. İnce, & İ. Güleç (Ed.), *Yabancılara Türkçe Öğretimi Üzerine Araştırmalar* içinde (ss. 153-160). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Türk Dili Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezi Yayınları.

Özezen, M. Y. (2001). Türkçe deyimler üzerine birkaç söz. *Türk Dili Dergisi*, (600), 869.

Özkan, B. (2004). Metin dilbilimi, metin dilbilimsel bağdaşıklık ve Haldun Taner’in “On İkiye Bir Var” adlı öyküsünde metin dilbilimsel bağdaşıklık görünüşleri. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(1), 167-182.

Özkan, Y. Ö., & Güvendir, M. A. (2013). Öğrenciler ölçme ve değerlendirme dersinin sunulmasında tercih ettikleri öğretim yöntemleri. *Eğitim ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi*, 4(1), 1-14.

Özkara, Y. (2014). Temel eğitime başlayan iki ve tek dilli çocukların Türkçe sözcük dağarcığının karşılaştırılması. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(25), 265-277.

Öztürk, B. (2018). Tartışma metinlerinde dil bilgisel bağlaşıklık kullanımı. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, 58(1), 1161-1190.

Pala, İ. (2004). *İki dirhem bir çekirdek*. İstanbul: Kapı Yayınları.

Paşalıoğlu, C. (2016). Rusça ve Türkçe deyimlerde “baş” ve “göz” kavramları (kültür dilbilimsel çözümleme). D. Abdazımova, & S. Demirkılıncı (Ed.), *3rd International Congress on Social Sciences, Chinato Adriatic* içinde (ss. 92-104). Antalya: Institution of Economic Development and Social Researches Publications.

Porzig, W. (2011). *Dil denen mucize: Dilbilimin araştırma konuları, yöntemleri ve ulaştığı sonuçlar* (Çev. V. Ülkü). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Rezzagil, M., & Akman, B. (2014). 5-8 yaş iki dilli çocukların Türkçe konuşmalarında kullandıkları sesbilgisel süreçlerin incelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 317-356.

Rysbayev, A., & Temenova, G. (2018). Kazak ve Türkiye Türkçesindeki anlamca kaynaşmış ve deyimleşmiş fiillerin anlamsal yapısı. *Bilig / Bahar*, 85, 113-128.

Sarıtaş, S. (2012). Türk kültüründe yüzle ilgili deyim ve atasözleri üzerine bir çalışma. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (28), 175-181.

Saussure, F. de. (1985). *Genel dilbilim dersleri* (Çev. B. Vardar). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Sever, P. (2019). Yeni Hitit Dil Öğretim Seti ile Yedi İklim Dil Öğretim Setinin Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kültür aktarımı açısından karşılaştırılması (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Sezen, Y. (2020). Yabancılara Türkçe öğretiminde TV dizisi kullanmanın atasözü ve deyim öğretmedeki etkisi (Aslan Ailem TV Dizisi Örneği) (Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Sinan, A. T. (2008). Deyim kavramı üzerine notlar-I. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(2), 91-98.

Sinan, A. T. (2015). *Türkçenin deyim varlığı*. İstanbul: Kesit Yayınları.

Soylu, S. (2020). Deyim öğretiminde kavram karikatürü kullanımının öğrencilerin akademik başarı ve tutumlarına etkisi (Toondoo uygulaması örneği) (Yüksek lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Subaşı, L. (1988). Dilbilim açısından deyim kavramı ve Türkiye Türkçesindeki örneklerin incelenmesi (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye.

Şalvarlı, B. (2010). Türkçe deyim öğretimi için metin hazırlama (Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Şenol, Z. (2011). Deyimlerin yaratıcı drama yöntemiyle öğretimi (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Tanyıldız, A. (2018). Yabancılara Türkçe öğretiminde kültürel akrabalığın önemine dair bazı tespitler. *Mecmua*, (5), 1-5.

Taşkaya, Y. (2018). Yabancılara Türkçe dil bilgisinin öğretiminde 'özel metin' kullanımı ve bu metinlerin öğrenci başarısına etkisi (Doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

TDK. (2021). *Türkçe sözlük*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Tekin, E., & Baş, B. (2019). Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi kitaplarında atasözü ve deyimlerin öğretim stratejileri. *Journal of Language Education and Research*, 5(2), 157-171.

Tok, H., & Arıbaş, S. (2008). Avrupa Birliğine uyum sürecinde yabancı dil öğretimi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(15), 205-227.

Toklu, M. O. (2018). *Dilbilimine giriş*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Tsıntsabadze, K. (2016). Türkçede 'üst' ve 'ön' sözcükleriyle kullanılan deyimlerin yabancılara öğretimi (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Tuna, O. N. (1997). *Sümer ve Türk dillerinin tarihi ilgisi ile Türk dilinin yaşı meselesi*. Ankara: TDK Yayınları.

Tülbentçi, F. F. (1997). *Türk atasözleri ve deyimleri*. İstanbul: İnkılâp ve Aka Kitabevleri.

Türkben, T. (2012). Ömer Seyfettin hikâyelerinde söz varlığı (Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Türkiye Maarif Vakfı. (2022). Dünyada Maarif Vakfı verileri. <https://turkiyemaarif.org/page/2018-DUNYADA-MAARIF-16> adresinden alınmıştır. (Erişim tarihi: 26.01.2022).

Türközü, S., & Ferendeci, S. (2004). Türkçe ve Korecedeki "baş (kafa)" ve başta bulunan organ adlarıyla ilgili deyimlerin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, 44(1), 93-109.

Ungan, S. (2015). Avrupa Birliğinin dil öğretimine karşı tutumu ve Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (15), 217-226.

Uzun Subaşı, L. (1991a). Deyimlerde bildirinin düzenleniş biçimi ve özellikleri. *Türk Dilleri Araştırmaları*, 111-120.

Uzun Subaşı, L. (1991b). Deyimleşme ve Türkçede deyimleşme dereceleri. *Dilbilim Araştırmaları*, 2, 29-39.

Ülper, H., & Uzun, L. (2009). Bilişsel süreç modeline göre hazırlanan yazma öğretimi izlencesinin öğrenci başarısına etkisi. *İlköğretim Online*, 8(3), 651-665.

Yazıcı, Z., & Temel, Z. (2012). İki dilli ve tek dilli çocuklarda dil gelişimi okuma olgunluğu ilişkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(22), 145-158.

Yeşil, H. (2000). Çocuk kitaplarındaki atasözü ve deyimlerin önemi. S. Sever (Ed.), *I. Ulusal Çocuk Kitapları Sempozyumu* içinde (ss. 244–252). Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

Yeşil, Y. (2014). Bir gelenek, bir deyim: Mürekkep yalamak. *Türkbilig*, (28), 127-132.

Yeşilyurt, E. T. (2019). Yabancılara Türkçe öğretiminde kültür aktarımında Nasreddin Hoca fıkralarının B2 seviyesinde değerlendirilmesi (Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (11. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Yıldırım, T. (2017). Yabancı dil olarak Arapça öğretiminde eğitsel oyun yöntemi (Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Yılmaz Güngör, Z. (2017). Fransızca yabancı dil öğrencileriyle deyim öğretimi üzerine bir uygulama. *Kesit Akademi Dergisi*, (8), 98-122.

Yılmaz, B. (2019). Emrî Divanı'nda Hüsn-i Ta'lil malzemesi olarak deyimler. B. Yuvalı & T. Eğri (Ed.), 8. *Türkiye Lisansüstü Çalışmalar Kongresi Bildiriler Kitabı-I* içinde (ss. 35-48). Malatya: İlmî Etüdler Derneği.

Yılmaz, İ. (2014). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde tamamlayıcı ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin deyim öğretiminde kullanılmasına yönelik bir inceleme (Doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye). *YÖK Ulusal Tez Merkezi*.
<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>

Yılmaz, M. Y. (2014). İki dillilik olgusu ve Almanya'daki Türklerin iki dilli eğitim sorunu. *Turkish Studies - International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 9(3), 1641-1651.

Yunus Emre Enstitüsü. (2022). Yunus Emre Enstitüsü kültür merkezleri. <https://www.yee.org.tr/tr/kurumsal/yunus-emre-enstitusu> adresinden alınmıştır. (Erişim tarihi: 26.01.2022).

Zarzavatçioğlu, E. (2014). Scheinhardt'ın "Drei Zypressen" adlı eseri ışığında Almanya'da yaşayan Türk gençlerinin kimlik problemi ve bu problemlere yönelik çözüm önerileri. *TÜRÜK Uluslararası Dil Edebiyat ve Halk Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 1(3), 123-134.

Zavyalova, N. (2014). Social stereotypes in communicative formulae: Sociometric approach. *Asian Social Science*, 10(15), 242-248.